

Г. В. Завізіон (Кіровоград. пед. ін-т)

АСИМПТОТИЧНЕ ІНТЕГРУВАННЯ СИСТЕМ ІНТЕГРО-ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ РІВНЯНЬ З ВИРОДЖЕННЯМИ

We construct an asymptotic solution of singularly perturbed homogeneous and heterogeneous systems of the integro-differential Fredholm-type equations with degenerate matrix related to a derivative.

Будується асимптотичний розв'язок сингулярно-збуреної однорідної і неоднорідної систем інтегро-диференціальних рівнянь типу Фредгольма з виродженою матрицею при похідній.

В роботах [1, 2] запропоновано методи інтегрування системи диференціальних рівнянь з повільно змінними коефіцієнтами вигляду

$$\frac{dx}{d\tau} = A(\tau; \varepsilon)x + f(\tau; \varepsilon)\exp(i\theta(\tau; \varepsilon)), \quad (1)$$

де $\tau = \varepsilon t$, а $(n \times n)$ -вимірний матриця $A(\tau; \varepsilon)$ і вектор-функція $f(\tau; \varepsilon)$ допускають розклади

$$A(\tau; \varepsilon) = \sum_{r=0}^{\infty} \varepsilon^r A_r(\tau), \quad f(\tau; \varepsilon) = \sum_{r=0}^{\infty} \varepsilon^r f_r(\tau).$$

Асимптотичний розв'язок системи (1) побудовано у випадках простих і кратних коренів характеристичного рівняння. В роботах [3, 4] одержано асимптотичні розв'язки сингулярно-збуреної системи диференціальних рівнянь вигляду

$$\varepsilon^h B(t; \varepsilon) \frac{dx}{dt} = A(t; \varepsilon)x + f(t; \varepsilon)\exp(\varepsilon^{-h}\theta(t)), \quad (2)$$

де h — натуральне число; $t \in [0; L]$; $A(t; \varepsilon)$, $B(t; \varepsilon)$ — $(n \times n)$ -вимірні матриці, $f(t; \varepsilon)$ — n -вимірний вектор.

Для системи (2) окремо розглянуто випадки, коли для всіх $t \in [0; L]$ $\det B(t; 0) \neq 0$ і $\det B(t; 0) \equiv 0$. Показано, що при виконанні останньої умови розв'язок залежить від структури в'язки матриць $A(t; 0) - \omega B(t; 0)$, а також від кратності коренів характеристичного рівняння.

В даній статті будується асимптотичний розв'язок системи інтегро-диференціальних рівнянь вигляду

$$\varepsilon^h B(t; \varepsilon) \frac{dx}{dt} = A(t; \varepsilon)x + \rho \int_0^L K(t; s; \varepsilon)x(s; \varepsilon)ds + f(t; \varepsilon)\exp\left(\frac{\theta(t)}{\varepsilon^h}\right) \quad (3)$$

у випадку, коли $\det B(t; 0) \equiv 0$ для всіх $t \in [0; L]$, і регулярної в'язки матриць $A(t; 0) - \omega B(t; 0)$. Тут ε — малий параметр ($0 < \varepsilon \leq \varepsilon_0$); $t \in [0; L]$; $s \in [0; L]$; ρ — довільний параметр; $A(t; \varepsilon)$, $B(t; \varepsilon)$, $K(t; s; \varepsilon)$ — $(n \times n)$ -вимірні матриці; $f(t; \varepsilon)$ — n -вимірний вектор, $\theta(t)$ — скалярна функція.

1. Побудова розв'язків однорідної системи у випадку простих елементарних дільників. Розглянемо однорідну систему інтегро-диференціальних рівнянь

$$\varepsilon^h B(t; \varepsilon) \frac{dx}{dt} = A(t; \varepsilon)x + \rho \int_0^L K(t; s; \varepsilon)x(s; \varepsilon)ds, \quad (4)$$

де $x(t; \varepsilon)$ — шуканий вектор.

Припустимо, що виконуються такі умови:

1) матриці $A(t; \varepsilon)$, $B(t; \varepsilon)$, $K(t; s; \varepsilon)$ допускають розклади за степенями малого параметра ε :

$$A(t; \varepsilon) = \sum_{r=0}^{\infty} \varepsilon^r A_r(t), \quad B(t; \varepsilon) = \sum_{r=0}^{\infty} \varepsilon^r B_r(t), \quad (5)$$

$$K(t; s; \varepsilon) = \sum_{r=0}^{\infty} \varepsilon^r K_r(t; s);$$

2) $\det B(t; 0) \equiv 0$ для всіх $t \in [0; L]$;

3) коефіцієнти $A_r(t)$, $B_r(t)$, $K_r(t; s)$ нескінченно диференційовні для всіх $t \in [0; L]$, $s \in [0; L]$;

4) $\det A_0(t) \neq 0$ для всіх $t \in [0; L]$;

5) якщо ρ — власне значення ядра $K(t; s) = -A_0^{-1}(t)K_0(t; s)$, то $\det a_{ij} \neq 0$, де

$$a_{ij} = \int_0^L A_0^{-1}(t) \left(A_1(t)q_i(t) + \beta B_0(t)q_i'(t) + \rho \int_0^L K_1(t; \xi)q_i(\xi)d\xi \right) \eta_j(t) dt,$$

$q_i(t)$ — власні вектори ядра $K(t; s)$, а $\eta_j(t)$ — власні вектори спряженого ядра $\bar{K}(t; s)$, $i, j = \overline{1, r}$; якщо $h > 1$, то $\beta = 0$, якщо $h = 1$, то $\beta = 1$.

Припустимо, що в'язка матриць $L(t; \omega) = A_0(t) - \omega B_0(t)$ регулярна при всіх $t \in [0; L]$ і має $n-1$ простих скінченних і один нескінченний елементарні дільники $\omega_i(t) - \omega(t)$, $i = \overline{1, n-1}$. Як показано в [3], вектори $\varphi_i(t)$ і $\varphi(t)$, які задовольняють співвідношення

$$L(t; \omega)\varphi_i(t) = 0, \quad B_0(t)\varphi(t) = 0,$$

вибираються так, щоб виконувались умови

$$(B_0(t)\varphi_i(t); \psi_i(t)) = 1, \quad (A_0(t)\varphi(t); \psi(t)) = 1, \quad i = \overline{1, n-1},$$

де $\psi_i(t)$ — власні вектори матриці $\bar{L}(t; \omega)$, спряженої з $L(t; \omega)$, а $\psi(t)$ — нуль матриці $\bar{B}_0(t)$, спряженої з $B_0(t)$.

Теорема 1. Якщо в'язка матриць $L(t; \omega(t))$ має $n-1$ простих скінченних елементарних дільників і один нескінченний, а також виконуються умови 1–5 і умова $(B_1(t)\varphi(t); \psi(t)) \neq 0$ для всіх $t \in [0; L]$, то система (4) має $n-1$ формальних розв'язків вигляду

$$x(t; \varepsilon) = u(t; \varepsilon) \exp \left(\varepsilon^{-h} \int_0^t \lambda(t; \varepsilon) dt \right) + \rho \int_0^L p(t; s; \varepsilon) \exp \left(\varepsilon^{-h} \int_0^s \lambda(t; \varepsilon) dt \right) ds \quad (6)$$

і один розв'язок вигляду

$$x(t; \varepsilon) = v(t; \varepsilon) \exp \left(\varepsilon^{-h-1} \int_0^t \frac{dt}{\xi(t; \varepsilon)} \right) + \rho \int_0^L q(t; s; \varepsilon) \exp \left(\varepsilon^{-h-1} \int_0^s \frac{dt}{\xi(t; \varepsilon)} \right) ds, \quad (7)$$

де $u(t; \varepsilon)$, $v(t; \varepsilon)$, $p(t; s; \varepsilon)$, $q(t; s; \varepsilon)$ — n -вимірні вектори, а $\lambda(t; \varepsilon)$, $\xi(t; \varepsilon)$ — скалярні функції, які допускають розклад за степенями ε :

$$u(t; \varepsilon) = \sum_{r=0}^{\infty} \varepsilon^r u_r(t), \quad \lambda(t; \varepsilon) = \sum_{r=0}^{\infty} \varepsilon^r \lambda_r(t), \quad (8)$$

$$p(t; s; \varepsilon) = \sum_{r=\alpha}^{\infty} \varepsilon^r p_r(t; s),$$

$$v(t; \varepsilon) = \sum_{r=0}^{\infty} \varepsilon^r v_r(t), \quad \xi(t; \varepsilon) = \sum_{r=0}^{\infty} \varepsilon^r \xi_r(t), \quad (9)$$

$$q(t; s; \varepsilon) = \sum_{r=\alpha}^{\infty} \varepsilon^r q_r(t; s),$$

причому $\alpha = 0$, якщо знаменник Фредгольма $D(\rho) \neq 0$ ядра $K(t; s)$, або $\alpha = -1$, якщо $D(\rho) = 0$.

Доведення. Покажемо, що коефіцієнти розкладів (8), (9) можна визначити так, щоб вектори (6), (7) задовольняли систему (4) в розумінні рівності формальних рядів. Доведемо спочатку твердження теореми відносно розв'язків (6), які відповідають скінченним елементарним дільникам. Підставляючи (6) в (4) і міняючи порядок інтегрування в повторному інтегралі, одержуємо

$$\begin{aligned} & (\varepsilon^h B(t; \varepsilon) u'(t; \varepsilon) + B(t; \varepsilon) u(t; \varepsilon) \lambda(t; \varepsilon) - A(t; \varepsilon) u(t; \varepsilon)) \exp \left(\varepsilon^{-h} \int_0^t \lambda(t; \varepsilon) dt \right) = \\ & = \rho \int_0^L \left(A(t; \varepsilon) p(t; s; \varepsilon) + K(t; s; \varepsilon) u(s; \varepsilon) + \rho \int_0^L K(t; \xi; \varepsilon) p(\xi; s; \varepsilon) d\xi - \right. \\ & \quad \left. - \varepsilon^h B(t; \varepsilon) p'(t; s; \varepsilon) \right) \exp \left(\varepsilon^{-h} \int_0^s \lambda(t; \varepsilon) dt \right) ds. \end{aligned} \quad (9a)$$

Для того щоб вектор $x(t; \varepsilon)$ був формальним розв'язком системи (4), достатньо, щоб $u(t; \varepsilon)$, $\lambda(t; \varepsilon)$, $p(t; s; \varepsilon)$ задовольняли рівності

$$\varepsilon^h B(t; \varepsilon) u'(t; \varepsilon) + B(t; \varepsilon) u(t; \varepsilon) \lambda(t; \varepsilon) = A(t; \varepsilon) u(t; \varepsilon), \quad (10)$$

$$\begin{aligned} \varepsilon^h B(t; \varepsilon) p'(t; s; \varepsilon) &= A(t; \varepsilon) p(t; s; \varepsilon) + \\ &+ K(t; s; \varepsilon) u(s; \varepsilon) + \rho \int_0^L K(t; \xi; \varepsilon) p(\xi; s; \varepsilon) d\xi, \end{aligned} \quad (11)$$

де $p'(t; s; \varepsilon)$ — похідна функції $p(t; s; \varepsilon)$ за змінною t .

Підставляючи (8) в (10) і розв'язуючи одержану систему векторних рівнянь методом з [4], знаходимо невідомі $u_k(t)$, $\lambda_k(t)$. Для знаходження $p(t; s; \varepsilon)$ окремо розглянемо випадки, коли ρ — регулярне і власне значення ядра $K(t; s)$. У першому випадку підставляємо (8) в (11) і, порівнюючи коефіцієнти при однакових степенях ε , одержуємо систему інтегральних рівнянь

$$A_0(t) p_k(t; s) = f_k(t; s) - \rho \int_0^L K_0(t; \xi) p_k(\xi; s) d\xi, \quad (12)$$

$$f_k(t; s) = \sum_{i=0}^{k-h} B_i(t) p'_{k-i-h}(t; s) - \sum_{i=0}^k K_i(t; s) u_{k-i}(s) - \\ - \rho \int_0^L \sum_{i=1}^k K_i(t; \xi) p_{k-i}(\xi; s) d\xi - \sum_{i=1}^k A_i(t) p_{k-i}(t; s), \quad k=0, 1, \dots$$

Позначимо через $\Gamma(t; s; \rho)$ резольвенту ядра $K(t; s)$, тоді розв'язок (12) набуде вигляду

$$p_k(t; s) = A_0^{-1}(t) f_k(t; s) + \rho \int_0^L \Gamma(t; \xi; \rho) A_0^{-1}(\xi) f_k(\xi; s) d\xi, \quad k=0, 1, \dots$$

У випадку, коли ρ — власне значення ядра $K(t; s)$, вектори $p_{-1}(t; s)$, $p_k(t; s)$, $k=0, 1, \dots$, визначаються з системи інтегральних рівнянь

$$A_0(t) p_{-1}(t; s) = -\rho \int_0^L K_0(t; \xi) p_{-1}(\xi; s) d\xi,$$

$$A_0(t) p_k(t; s) = -\rho \int_0^L K_0(t; \xi) p_k(\xi; s) d\xi + f_k(t; s), \quad (13)$$

$$f_k(t; s) = -\sum_{i=1}^{k+1} \left(A_i(t) p_{k-i}(t; s) - K_{i-1}(t; s) u_{k+1-i}(s) - \right. \\ \left. - \rho \int_0^L K_i(t; \xi) p_{k-i}(\xi; s) ds \right) + \sum_{i=-1}^{k-h} B_{k-i-h}(t) p'_i(t; s).$$

Позначаючи $F_k(t; s) = A_0^{-1}(t) f_k(t; s)$, систему (13) запишемо у вигляді

$$p_{-1}(t; s) = \rho \int_0^L K(t; \xi) p_{-1}(\xi; s) d\xi, \quad (14)$$

$$p_k(t; s) = \rho \int_0^L K(t; \xi) p_k(\xi; s) d\xi + F_k(t; s), \quad k=0, 1, \dots \quad (15)$$

Система інтегральних рівнянь (14) має розв'язок

$$p_{-1}(t; s) = \sum_{i=1}^r c_{-1i}(s) q_i(t), \quad (16)$$

де $c_{-1i}(s)$ — поки що довільні функції, $q_i(t)$, $i = \overline{1, r}$, — власні вектори ядра $K(t; s)$.

Для того щоб рівняння (15) при $k=0$ мало розв'язок, потрібно, щоб виконувалась умова

$$\int_0^L F_0(t; s) \eta_j(t) dt = 0, \quad j = \overline{1, r}, \quad (17)$$

де $\eta_j(t)$ — власні вектори спряженого інтегрального рівняння

$$\eta_j(t) = \rho \int_0^L \bar{K}(t; s) \eta_j(s) ds.$$

Згідно з (16) умова (17) набуде вигляду

$$\sum_{i=1}^r c_{-1i}(s)a_{ij} + b_{-1j}(s) = 0, \quad (18)$$

де

$$b_{-1j}(s) = \int_0^L A_0^{-1}(t)K_0(t; s)u_0(s)\eta_j(t)dt, \quad i, j = \overline{1, r}.$$

При виконанні умови 5 система (18) має єдиний розв'язок, що визначає вектор $p_{-1}(t; s)$. Розв'язок рівняння (15) при $k=0$ запишемо у вигляді

$$p_0(t; s) = \sum_{i=1}^r c_{0i}(s)q_i(t) + F_0(t; s) + \rho \int_0^L \Gamma(t; \xi; \rho) F_0(\xi; s) d\xi,$$

де $\Gamma(t; s; \rho)$ — резольвента ядра

$$L(t; s) = K(t; s) - \sum_{i=1}^r \left\| \begin{array}{c} \bar{\eta}_{1i}(t)\bar{q}_{1i}(s) \dots \bar{\eta}_{1i}(t)\bar{q}_{ri}(s) \\ \dots \dots \dots \dots \dots \dots \dots \dots \\ \bar{\eta}_{ri}(t)\bar{q}_{1i}(s) \dots \bar{\eta}_{ri}(t)\bar{q}_{ri}(s) \end{array} \right\|.$$

Функції $c_{0i}(s)$ визначаються з умови існування розв'язку рівняння (15) при $k=1$.

Аналогічно визначаються інші коефіцієнти $p_i(t; s)$ розкладу (8) у випадку, коли ρ — власне значення ядра $K(t; s)$. Якщо вектори $p_i(t; s)$ вже визначені при $i < k$, то вектор $p_k(t; s)$ має вигляд

$$p_k(t; s) = \sum_{i=1}^r c_{ki}(s)q_i(t) + F_k(t; s) + \rho \int_0^L \Gamma(t; \xi; \rho) F_k(\xi; s) d\xi,$$

де $c_{ki}(s)$ — невідомі функції.

Ці функції знайдемо з умови існування розв'язку рівняння при $i = k+1$, тобто з умови

$$\int_0^L F_{k+1}(t; s)\eta_j(t)dt = 0, \quad j = \overline{1, r}.$$

Ця умова рівносильна алгебраїчній системі рівнянь

$$\sum_{i=1}^r c_{ki}(s)a_{ij} + b_{kj}(s) = 0, \quad j = \overline{1, r}, \quad (19)$$

$$\begin{aligned} b_{kj}(s) = & - \int_0^L \sum_{i=2}^{k+2} \left(A_0^{-1}(t)A_i(t)p_{k+1-i}(t; s) + \right. \\ & + \sum_{i=1}^{k+1} K_{i-1}(t; s)u_{k+2-i}(s) + \rho \sum_{i=1}^{k+2} \int_0^L K_i(t; \xi)p_{k+1-i}(\xi; s) d\xi - \\ & \left. - \sum_{i=-1}^{k+1-h} B_{k+1-i-h}(t)P_i'(t; s) \right) \eta_j(t) dt. \end{aligned}$$

Згідно з умовою 5 система (19) має єдиний розв'язок, що визначає вектор $p_k(t; s)$.

Доведемо, що система (4) має формальний розв'язок вигляду (7). Підставляючи вектор (7) в (4), одержуємо

$$\begin{aligned} B(t; \varepsilon)v(t; \varepsilon) &= \varepsilon \xi(t; \varepsilon)A(t; \varepsilon)v(t; \varepsilon) - \varepsilon^{h+1}\xi(t; \varepsilon)B(t; \varepsilon)v(t; \varepsilon), \\ \varepsilon^h B(t; \varepsilon)q'(t; s; \varepsilon) &= A(t; \varepsilon)q(t; s; \varepsilon) + \\ &+ K(t; s; \varepsilon)v(s; \varepsilon) + \rho \int_0^L K(t; \xi; \varepsilon)q(\xi; s; \varepsilon)d\xi. \end{aligned}$$

Порівнюючи тут коефіцієнти при однакових степенях ε і враховуючи (9), одержуємо нескінченні системи рівнянь

$$\begin{aligned} B_0(t)v_0(t) &= 0, \\ B_0(t)v_k(t) &= d_k(t), \quad k=1, 2, \dots, \end{aligned} \quad (20)$$

$$A_0(t)q_k(t; s) = g_k(t; s) - \rho \int_0^L K_0(t; \xi)q_k(\xi; s)d\xi, \quad k=0, 1, 2, \dots,$$

коли ρ — регулярне значення ядра $K(t; s)$, і

$$A_0(t)q_{-1}(t; s) = -\rho \int_0^L K_0(t; \xi)q_{-1}(\xi; s)d\xi, \quad (21)$$

$$A_0(t)q_k(t; s) = g_{1k}(t; s) - \rho \int_0^L K_0(t; \xi)q_k(\xi; s)d\xi,$$

коли ρ — власне значення ядра $K(t; s)$. При цьому

$$\begin{aligned} d_k(t) &= \xi_{k-1}(t)A_0(t)v_0(t) + \sum_{i=0}^{k-2} \sum_{j=0}^{k-1-i} \xi_i(t)A_j(t)v_{k-1-i-j}(t) - \\ &- \sum_{i=1}^k B_i(t)v_{k-i}(t) - \sum_{i=0}^{k-h-1} \sum_{j=0}^{k-h-1-i} \xi_i(t)B_j(t)v'_{k-h-1-i-j}(t), \quad k=1, 2, \dots, \\ g_k(t; s) &= \sum_{i=0}^{k-h} B_i(t)q'_{k-i-h}(s) - \sum_{i=0}^K K_i(t; s)v_{k-i}(s) - \sum_{i=1}^k A_i(t)q_{k-i}(t; s) - \\ &- \rho \sum_{i=1}^k \int_0^L K_i(t; \xi)q_{k-i}(\xi; s)d\xi, \quad k=0, 1, 2, \dots, \\ g_{1k}(t; s) &= -\sum_{i=1}^{k+1} \left(A_i(t)q_{k-i}(t; s) - K_{i-1}(t; s)v_{k+1-i}(s) - \rho \int_0^L K_i(t; \xi)q_{k-i}(\xi; s)d\xi \right) + \\ &+ \sum_{i=-1}^{k-h} B_{k+i-h}(t)q'_i(t; s), \quad k=1, 2, \dots \end{aligned}$$

Для послідовного визначення $v_k(t)$, $\xi_k(t)$ використовується метод з роботи [4]. Розв'язуючи системи (20), (21) таким же чином, як і системи (12), (13), одержуємо такі формули:

$$q_k(t; s) = A_0^{-1}(t)g_k(t; s) + \rho \int_0^L \Gamma(t; \xi; \rho) A_0^{-1}(\xi) g_k(\xi; s) d\xi, \quad k=0, 1, \dots,$$

якщо ρ — регулярне значення ядра $K(t; s)$, і

$$q_{-1}(t; s) = \sum_{i=1}^r c_{-1i}(s) q_i(t),$$

$$q_k(t; s) = \sum_{i=1}^r c_{ki}(s) q_i(t) + F_{1k}(t; s) + \rho \int_0^L \Gamma_1(t; \xi; \rho) F_{1k}(\xi; s) d\xi,$$

де

$$F_{1k}(t; s) = A_0^{-1}(t) g_{1k}(t; s),$$

$\Gamma(t; \xi; \rho)$ і $\Gamma_1(t; \xi; \rho)$ — резольвенти відповідно ядер $K(t; s)$ і $L(t; s)$, якщо ρ — власне значення ядра $K(t; s)$. Теорему доведено.

2. Неоднорідна система рівнянь. Розглянемо питання про побудову формального частинного розв'язку системи (3). Вигляд формального розв'язку в „нерезонансному” випадку, коли функція

$$k(t) = \frac{d\theta(t)}{dt}$$

не дорівнює жодному з коренів характеристичного рівняння $\det \|A_0(t) - \omega B_0(t)\| = 0$, описується такою теоремою.

Теорема 2. Якщо виконуються умови 1–5, в'язка матриць $A_0(t) - \omega B_0(t)$ регулярна і функція $k(t)$ не дорівнює жодному з коренів характеристичного рівняння на $[0; L]$, то система (3) має частинний формальний розв'язок вигляду

$$x(t; \varepsilon) = u(t; \varepsilon) \exp(\varepsilon^{-h}\theta(t)) + \rho \int_0^L p(t; s; \varepsilon) \exp(\varepsilon^{-h}\theta(s)) ds, \quad (22)$$

де $u(t; \varepsilon)$, $p(t; s; \varepsilon)$ — n -вимірні вектори, які мають розклад

$$u(t; \varepsilon) = \sum_{r=0}^{\infty} \varepsilon^r u_r(t; \varepsilon), \quad p(t; s; \varepsilon) = \sum_{r=\alpha}^{\infty} \varepsilon^r p_r(t; s), \quad (23)$$

причому $\alpha=0$, якщо знаменник Фредгольма $D(\rho) \neq 0$ ядра $K(t; s)$, або $\alpha=-1$, якщо $D(\rho)=0$.

Доведення. Підставляючи (22) в систему (3), одержуємо систему (11) і систему

$$\varepsilon^h B(t; \varepsilon) u'(t; \varepsilon) + B(t; \varepsilon) u(t; \varepsilon) k(t) = A(t; \varepsilon) u(t; \varepsilon) + f(t; \varepsilon), \quad (24)$$

для розв'язування якої застосуємо метод з роботи [4]. Теорему доведено.

Розглянемо „резонансний” випадок, коли $k(t) = \omega_0(t)$, де $\omega_0(t)$ — корінь характеристичного рівняння. Нехай $\omega_0(t)$ — простий корінь. Позначимо через $\varphi(t)$ відповідний йому власний вектор матриці $A_0(t)$ відносно $B_0(t)$, а через $\psi(t)$ нуль матриці $(A_0(t) - \omega_0(t)B_0(t))^*$, спряженої з матрицею $A_0(t) - \omega_0(t)B_0(t)$. При цьому вибираємо $\varphi(t)$ довільно, а вектор $\psi(t)$ так, щоб виконувалось співвідношення

$$(B_0(t)\varphi(t); \psi(t)) = 1. \quad (24a)$$

Вигляд розв'язку системи (4) описується такою теоремою.

Теорема 3. Якщо виконуються умови 1–5, в'язка матриць $A_0(t) - \omega B_0(t)$ регулярна на відрізку $[0; L]$, $k(t) = \omega_0(t)$, де $\omega_0(t)$ — простий корінь характеристичного рівняння, то система рівнянь (3) має частинний формальний розв'язок вигляду

$$x(t; \varepsilon) = (u(t; \varepsilon)y(t; \varepsilon) + v(t; \varepsilon)) \exp\left(\frac{\theta(t)}{\varepsilon^h}\right) + \rho \int_0^L (p(t; s; \varepsilon)y(s; \varepsilon) + q(t; s; \varepsilon)) \exp\left(\frac{\theta(s)}{\varepsilon^h}\right) ds, \quad (25)$$

де

$$\frac{dy}{dt} = \varepsilon^{-h}(\lambda(t; \varepsilon) - k(t))y(t; \varepsilon) + \varepsilon^{-h}\xi(t; \varepsilon). \quad (26)$$

При цьому $u(t; \varepsilon)$, $v(t; \varepsilon)$, $p(t; s; \varepsilon)$ і $q(t; s; \varepsilon)$ — n -вимірні вектори, а $\lambda(t; \varepsilon)$ і $\xi(t; \varepsilon)$ — скалярні функції, які мають формальний розклад

$$\begin{aligned} u(t; \varepsilon) &= \sum_{k=0}^{\infty} \varepsilon^k u_k(t), & \lambda(t; \varepsilon) &= \sum_{k=0}^{\infty} \varepsilon^k \lambda_k(t), \\ \xi(t; \varepsilon) &= \sum_{k=0}^{\infty} \varepsilon^k \xi_k(t), & v(t; \varepsilon) &= \sum_{k=0}^{\infty} \varepsilon^k v_k(t), \\ p(t; s; \varepsilon) &= \sum_{k=\alpha}^{\infty} \varepsilon^k p_k(t; s), & q(t; s; \varepsilon) &= \sum_{k=\alpha}^{\infty} \varepsilon^k q_k(t; s), \end{aligned} \quad (27)$$

де $\alpha = 0$, якщо знаменник Фредгольма $D(\rho) \neq 0$ ядра $K(t; s)$, або $\alpha = -1$, якщо $D(\rho) = 0$.

Доведення. Підставляючи (25), (26) в (3), одержуємо, що вектори $u(t; \varepsilon)$, $p(t; s; \varepsilon)$ задовольняють відповідно системи (10), (11), а інші невідомі функції — такі системи алгебраїчних і інтегральних рівнянь:

$$\begin{aligned} \varepsilon^h B(t; \varepsilon)v'(t; \varepsilon) + B(t; \varepsilon)u(t; \varepsilon)\xi(t; \varepsilon) + \\ + B(t; \varepsilon)v(t; \varepsilon)k(t) = A(t; \varepsilon)v(t; \varepsilon) + f(t; \varepsilon), \end{aligned} \quad (28)$$

$$\begin{aligned} \varepsilon^h B(t; \varepsilon)q'(t; s; \varepsilon) = A(t; \varepsilon)q(t; s; \varepsilon) + K(t; s; \varepsilon)v(s; \varepsilon) + \\ + \rho \int_0^L K(t; \xi; \varepsilon)q(\xi; s; \varepsilon) d\xi. \end{aligned} \quad (29)$$

З теореми 1 випливає $u_0(t) = \varphi(t)$, $\lambda_0(t) = \omega_0(t) = k(t)$. Для визначення коефіцієнтів $\xi_k(t)$, $v_k(t)$ розкладів (27) порівнюємо вирази при однакових степенях ε в тотожності (28). Враховуючи (27), одержуємо систему рівнянь

$$(A_0(t) - \omega_0(t)B_0(t))v_k(t) = a_k(t), \quad k = 0, 1, \dots, \quad (29a)$$

де

$$\begin{aligned} a_k(t) &= \xi_k(t)B_0(t)\varphi(t) - d_k(t), \\ d_k(t) &= f_k(t) + \sum_{i=1}^k A_i(t)v_{k-i}(t) - \sum_{i=0}^{k-1} \sum_{j=0}^{k-i} \xi_i(t)B_j(t)u_{k-i-j}(t) - \\ &- k(t) \sum_{i=1}^k B_i(t)v_{k-i}(t) - \sum_{i=0}^{k-h} B_i(t) \frac{dv_{k-i-h}(t)}{dt}. \end{aligned}$$

Згідно з умовою існування розв'язку рівняння (29а), враховуючи (24а), маємо

$$\xi_k(t) = (d_k(t), \psi(t)), \quad k=0, 1, \dots,$$

оскільки $d_0 = f_0(t)$ і всі наступні вектори $d_k(t)$, $k=1, 2, \dots$, містять $\xi_i(t)$ і $v_i(t)$ при $i < k$. Визначаючи $\xi_k(t)$, вектор $v_k(t)$ знаходимо за формулою

$$v_k(t) = H(t)a_k(t), \quad k=0, 1, \dots,$$

де $H(t)$ — узагальнена обернена матриця до матриці $A_0(t) - \omega_0(t)B_0(t)$.

Для визначення функцій $q_k(t; \varepsilon)$ розглянемо окремо випадки, коли ρ — регулярне і власне значення ядра $K(t; s)$. Нехай ρ — регулярне значення ядра $K(t; s)$. Підставляючи (27) в (29), одержуємо систему рівнянь для визначення $q_k(t; s)$:

$$\begin{aligned} A_0(t)q_k(t; s) &= -\rho \int_0^L K_0(t; \xi)q_k(\xi; s)d\xi + g_k(t; s), \\ g_k(t; s) &= \sum_{i=0}^{k-h} B_i(t) \frac{dq_{k-i-h}(t)}{dt} - \sum_{i=0}^k K_i(t; s)v_{k-i}(t; s) - \\ &- \sum_{i=1}^k A_i(t)q_{k-i}(t; s) - \rho \sum_{i=1}^k \int_0^L K_i(t; \xi)q_{k-i}(\xi; s)d\xi. \end{aligned}$$

Ця система рівнянь має розв'язок

$$q_k(t; s) = A_0^{-1}(t)g_k(t; s) + \rho \int_0^L \Gamma(t; \xi; \rho)A_0^{-1}(\xi)g_k(\xi; s)d\xi,$$

де $\Gamma(t; s; \rho)$ — резольвента ядра $K(t; s)$.

У випадку, коли ρ — власне значення ядра $K(t; s)$, вектори $q_{-1}(t; s)$, $q_k(t; s)$ визначаються з системи рівнянь

$$\begin{aligned} A_0(t)q_{-1}(t; s) &= -\rho \int_0^L K_0(t; \xi)q_{-1}(\xi; s)d\xi, \\ A_0(t)q_k(t; s) &= -\rho \int_0^L K_0(t; \xi)q_k(\xi; s)d\xi + g_k(t; s), \end{aligned}$$

де

$$\begin{aligned} g_k(t; s) &= -\sum_{i=1}^{k+1} \left(A_i(t)q_{k-i}(t; s) - K_{i-1}(t; s)v_{k+1-i}(s) - \rho \int_0^L K_i(t; \xi)q_{k-i}(\xi; s)d\xi \right) + \\ &+ \sum_{i=-1}^{k-h} B_{k-i-h}(t) \frac{dq_i(t; s)}{dt}. \end{aligned}$$

Позначаючи $F_k(t; s) = A_0^{-1}(t)g_k(t; s)$, $k=0, 1, \dots$, систему запишемо у вигляді

$$q_{-1}(t; s) = \rho \int_0^L K(t; \xi)q_{-1}(\xi; s)d\xi, \quad (30)$$

$$q_k(t; s) = \rho \int_0^L K(t; \xi) q_k(\xi; s) d\xi + F_k(t; s). \quad (31)$$

Система (30) має розв'язок

$$q_{-1}(t; s) = \sum_{i=1}^r c_{-1i}(s) q_i(t),$$

де $c_{-1i}(s)$ знаходяться з умови існування рівняння (31) при $k=0$. Тобто $c_{-1i}(s)$ задовольняє рівняння (18), в якому

$$b_{-1j}(s) = \int_0^L A_0^{-1}(t) K_0(t; s) v_0(s) \eta_j(t) dt, \quad j = \overline{1, r}.$$

Теорему доведено.

3. Асимптотичний характер формальних розв'язків. Згідно з теоремою 1 система (4) має $n-1$ формальних розв'язків вигляду

$$x_i(t; \varepsilon) = u_i(t; \varepsilon) \exp \left(\varepsilon^{-h} \int_0^t \lambda_i(t; \varepsilon) dt \right) + \rho \int_0^L p_i(t; s; \varepsilon) \exp \left(\varepsilon^{-h} \int_0^s \lambda_i(t; \varepsilon) dt \right) ds, \\ i = \overline{1, n-1}, \quad (32)$$

які відповідають скінченним елементарним дільникам, і один формальний розв'язок

$$x_n(t; \varepsilon) = v(t; \varepsilon) \exp \left(\varepsilon^{-h-1} \int_0^t \frac{dt}{\xi(t; \varepsilon)} \right) + \rho \int_0^L q(t; s; \varepsilon) \exp \left(\varepsilon^{-h-1} \int_0^s \frac{dt}{\xi(t; \varepsilon)} \right) ds, \quad (33)$$

який відповідає нескінченному елементарному дільнику. Позначимо через $x_{im}(t; \varepsilon)$, $i = \overline{1, n}$, m -ті наближення розв'язку, який одержується з формальних розв'язків (32), (33):

$$x_{im}(t; \varepsilon) = u_{im}(t; \varepsilon) \exp \left(\varepsilon^{-h} \int_0^t \lambda_{im}(t; \varepsilon) dt \right) + \\ + \rho \int_0^L p_{im}(t; s; \varepsilon) \exp \left(\varepsilon^{-h} \int_0^s \lambda_{im}(t; \varepsilon) dt \right) ds, \quad i = \overline{1, n-1},$$

$$x_{nm}(t; \varepsilon) = v_m(t; \varepsilon) \exp \left(\varepsilon^{-h-1} \int_0^t \frac{dt}{\xi_m(t; \varepsilon)} \right) + \\ + \rho \int_0^L q_m(t; s; \varepsilon) \exp \left(\varepsilon^{-h-1} \int_0^s \frac{dt}{\xi_m(t; \varepsilon)} \right) ds,$$

де

$$u_{im}(t; \varepsilon) = \sum_{k=0}^m \varepsilon^k u_{ik}(t), \quad \lambda_{im}(t; \varepsilon) = \sum_{k=0}^m \varepsilon^k \lambda_{ik}(t), \\ v_m(t; \varepsilon) = \sum_{k=0}^m \varepsilon^k v_k(t), \quad \xi_m(t; \varepsilon) = \sum_{k=0}^m \varepsilon^k \xi_k(t).$$

Методами з робіт [4, 5] доведено теорему про асимптотичний характер формальних розв'язків у розумінні Крилова – Боголюбова – Митропольського [6].

Теорема 4. Якщо виконуються умови теорем 1 і функції

$$\sum_{k=0}^{h-1} \varepsilon^k \operatorname{Re} \lambda_{ik}(t), \quad \sum_{k=0}^h \varepsilon^k \operatorname{Re} \xi_{jk}(t), \quad i = \overline{1, n-1},$$

від'ємні при всіх $t \in [0; L]$, то існує стала $C > 0$, яка не залежить від ε , така, що для всіх $t \in [0; L]$, $\varepsilon \in [0; \varepsilon_1]$, $0 < \varepsilon_1 < \varepsilon_0$, виконуються нерівності

$$\|x_{im}(t; \varepsilon) - \bar{x}_i(t; \varepsilon)\| \leq C \varepsilon^{m-h}$$

для розв'язків, які відповідають скінченним елементарним дільникам, і

$$\|x_{nm}(t; \varepsilon) - \bar{x}_n(t; \varepsilon)\| \leq C \varepsilon^{m-h-1}$$

для розв'язків, які відповідають нескінченним елементарним дільникам, де $\bar{x}_i(t; \varepsilon)$, $\bar{x}_n(t; \varepsilon)$, $i = \overline{1, n-1}$, — точні розв'язки системи (4).

Для неоднорідної системи (3) в „нерезонансному” випадку справедлива оцінка

$$\|x_m(t; \varepsilon) - \bar{x}(t; \varepsilon)\| \leq C \varepsilon^{m-h} \exp\left(\frac{\operatorname{Re} \theta(t)}{\varepsilon^h}\right),$$

а в „резонансному” випадку виконується нерівність

$$\|x_m(t; \varepsilon) - \bar{x}(t; \varepsilon)\| \leq C \varepsilon^{m-2h} \exp\left(\frac{\operatorname{Re} \theta(t)}{\varepsilon^h}\right),$$

де $x_m(t; \varepsilon)$ — m -ті наближення, $\bar{x}(t; \varepsilon)$ — точний розв'язок системи (3).

1. Шкіль М. І. Асимптотичні методи в диференціальних рівняннях. — Київ: Вища шк., 1971. — 226 с.
2. Шкіль Н. И. Асимптотическое поведение решений линейных систем в случае кратных корней характеристического уравнения // Укр. мат. журн. — 1962. — 16, № 4. — С. 383 — 392.
3. Шкіль Н. И., Старун И. И., Яковец В. П. Асимптотическое интегрирование линейных систем обыкновенных дифференциальных уравнений. — Киев: Вища шк., 1989. — 287 с.
4. Шкіль Н. И., Старун И. И., Яковец В. П. Асимптотическое интегрирование линейных систем дифференциальных уравнений с вырождениями. — Киев: Вища шк., 1991. — 207 с.
5. Шкіль Н. И., Вороной А. Н., Лейфура В. Н. Асимптотические методы в дифференциальных и интегро-дифференциальных уравнениях. — Киев: Вища шк., 1985. — 248 с.
6. Боголюбов Н. Н., Митропольский Ю. А. Асимптотические методы в теории нелинейных колебаний. — М.: Наука, 1963. — 412 с.

Одержано 09.12.96,
після доопрацювання — 07.07.97